giones tamen seruandas. nã signum illud ad principem pertinebat, non ad pedites. Et uulnus signiferi mortem ducis, non tamen supremi: oportuisset enim uel terræmotum accidere, uel fulgor è cœlo demitti. Atq; hæc omnia sic contigerunt: nam frustrà oppugnatũ oppidum Sanctija, amissum Vlpianum, occisus præfectus machinarum sine clade & cæde alia. Cuius prædictionis testis est legatus Venetorum Iohannes Formentus, insignis uir, qui hoc mihi in memoriam reuocauit, cùm per negocia grauiora non recordarer. Ita ergo non solùm genus rei, sed & tempus, & quãtitatem, & reliqua perdiscere oportet. Atq; id licet, si singula prout euenium, animaduertas.

CHIROMANTIÆ RATIO ET PRÆDICTIONES. CAP. LXXIX.

Nomina partium manus.

MANVS est instrumentum corporis, sicut lingua animi, soli homini membra communia: cùm in alijs animalibus solùm nomen commune sit. Tres sunt illius partes: Carpus, quem uocãt rascetam supra manum spatium iuncturæ interius: Vola, pars interior manus digitis circumdata. Et digiti ipsi. Digitorum supremus duas tantùm iuncturas habet, quiq; alijs solus quasi contraponitur pollex dicitur, quasi quòd uirib. polleat. Hunc sequitur index ab indicando. Inde medius, quem infamem uocant aliqui: pòst annularis: ultimus, minimus seu articularis. Spatium inter pollicem, indicemq; Thenar. Quòd ei opponitur sub imo digito, quo pcutere solemus, Hypothenar. Quòd sub imo pollicis in modum monticuli assurgit, ste-

thos. Suprema digitorum pars interior, acinus seu uertex. Articuli inferiores digitorum, procondyli, medij, condyli: supremi, metacondyli appellantur. Vt etiam Ruffus Ephesius docet. Pollex & stethos Marti tribuitur. Ibi uiolentia, audacia, robur, ignis, cruces q̃ ostenduntur. Immoderata etiam Veneris uoluptas atq̃ uetita ac infamis. Index Ioui sacerdotia, & honores, ac magistratus. Medius & qui in imo monticulus assurgit, seu uallis (hoc enim ubiq̃ intelligi uolo) Saturno. Ibi carceres, tristitia, cruciatus, quartanæ, uenena, insidiæ, metus, luctus, profundæ cogitationes, occultæ scientiæ, ædificandi studium, laboresq̃ & paupertas declarantur. Annularis Soli, honores maiores, existimatio, amicitia regum, potentia. Minimus Veneri, filij, uxores, uoluptates, & felicitas. Triangulus in manus medio, Mercurij est: ibi eruditio, ingenium, læsio linguæ, furta, & reliqua naturæ illius plurima. Hypothenar Lunæ, defluuia piituitæ, suffocationes & submersiones in aquis, naufragia, & talia.

Partes manus cui planetæ subiaceant.

Quæ sub stetho est linea, uitæ cordis, & Solis est. Quæ à thenar extenditur in manum, cerebri, ac Lunæ. Quæ à carpo ad hypothenar porrigitur, hepatica, atq̃ Iouis. Omittere decet nomina, quæ ad rerum scientiam nihil conducunt. Hæc igitur non in omnibus, ut duæ præcedentes cum ea quæ sequitur, est conspicua: uerũ in aliquibus latet. Quæ ab hypothenar ad thenar ascendere uelle uidetur. Veneris, & membrorum generationis, & renum linea est. Est præterea linea in pluribus quæ à carpo per uolam mediam extenditur, Saturnia uocata: & qui habent, laboriosissimi sunt, & difficultatibus pleni. Hanc uitalis sororem quidam appellant. Alia exoritur inter minimum & annularem, exporrigitur q̃ usq̃ quò ad spatium inter indicem & medium perueniat:

Linearum numero nomina, natura.

perueniat: uocant hanc Veneris cingulum: quòd qui habēt, nephariæ & immodicæ libidini sunt dediti. Sororem hanc uenereæ quā mensalem multi nominare solent, dicūt. Quæ uerò à carpo ad auricularem extenditur, hepaticæ sororem esse uolunt, est autem magnæ felicitatis argumentum, uocatur lactea uia. Super uitæ lineam alia persæpe in stetho inueniri solet Martia prorsus, quam uocamus sororem uitalis in monte. Inuenitur & adiacens cerebri lineæ in uola manus, uel sub radicibus digitorum, quæ lunaticos ostendit. Est præter has linea in radice annularis digiti, uocata solaris. Alio inter mensalem & auricularem, quæ uenerea est. Vt cùm quatuor sint principales, decem tum sint lineæ famosæ atque potentes: ea prætermissa quam diximus esse sub auriculari. In omnibus, quatuor spectari debent: quantitas, qualitas, adiacentia, & situs. Quantitas longitudinē, latitudinem & profunditatem continet. Qualitas figuram, ramos, colorem. Situs proprius uel alienus, ascendens, uel descendens. Adiacentia, puncta, lineæ, tubercula, signa. Sunt præter hæc duo spatia, triangulus, de quo locuti sumus, quem linea cordis, cerebri, & iecoris continent, Mercurio dicatus. Et mensa, uenerea & cerebri linea circūscripta, quadrangularis oblongaq́, naturæ Veneris Lunaq́. His enim terminis definitur. Significat enim itinera ob Lunam, liberalitatem ob Venerem. Est & alius modus demonstrandi quemq́ locum cui planetæ subiaceat. Nam in genituris, ut quisq́ planeta potentior est, eò locus magis conspicuus. Et ut infelix est erratica, ita & locus sibi subiacens. Vnde qui Saturnum habent malè affectum, ac loca principalia opprimentem, his medius digitus Saturniaq́ linea male quoq́ affecta est: loci autem malè afficiuntur, si inæquales, laxi, pallidi, uerrucis occupati, prauisq́ signis, capilla-

ribus lineis, & præter propriam formam. Calor frigusue immoderatum, callus præter rationem: nam in artificibus nihil absurdum significat. Lineæ igitur communes sunt decem, uel si addatur quæ sub auriculari digito est, undecim. Septem tamen tantùm naturales: uitalis, cerebri, iecoris, genitalis, Saturnia, lactea uia, & solaris. Martia autem & Veneris cingulus, & soror cerebralis, immoderantiam affectuum perturbationesq animi significant.

Est autem tota consideratio in iudicijs diuisa, in tres partes. In naturalium locorum constitutionem naturalem, aut præter naturam. In linearum non naturalium significatis Et in figuris, quæ proprietate quædam maxima significant. Oportet autem in singulis animaduertere quod præsens est, quòd aduenit, quodq delitescit. Naturalia quidem bonum, si naturaliter se habuerint: malũ, si contrà. Præsentia diuturnos & præsentes effectus. Quæ adueniunt, futuros: quæ delitescunt, præteritos. Considerabis & quæ conueniunt, aut quæ dissident. In omnibus utranq manum inspicies: sed extra plerunq est efficacior: sub lumine etiam claro, lotisq manibus inspectio fiat.

Morituorũ indicia.

Morituri de proximo lineas habent principales pallidas & quasi delitescentes, colorem etiam inæqualem, & nigrũ, intersectiones etiã illarum in locis maleficarum: signa quoque quædam præter naturam manifesta & efficacia.

Lineæ & signa in nodis quid significent.

Lineæ in nodo pollicis manifestæ, pericula publicæ mortis prænuntiant: maximè si iungantur circumcirca, uel intus: in pauperibus, laqueum: in diuitibus, capitis detruncationem, cum laceratione corporis: extrà uerò, solam capitis amputationem. In metacondylo Martis, supplicia, & uitia, & morbos, suspensionem, capitis amputationem, ignẽ, adulterium, elephantiasim. In condylo, submersionem & carceres.

carceres. Cùm uerò inter articulos in iunctura fuerint. Manifestius ut à natura remotiora signa fuerint, uelut o = in hoc signo, quòd per longitudinem ambit lineas iuncturæ extrorsum. suspendium portenditur. Metacondyli aliorum digitorum, si lineæ in his ordinatæ fuerint, significant magnam uim planetæ dominantis digito illo. In annulari honores, in auriculari ingenium, mollem autem generaliter naturam & hominem qui pluribus delectetur studijs. In condylis morbos malè disposita: benè autem, honores: ut malè positæ in metacondylis, submersiones. In medij digiti condylo uenena, & ueneficia manifesta fiunt: lineæ secãtes iuncturas ex articulo in articulum si rectæ fuerint atq; profundæ, magnum in genere planetæ bonum denuntiant. In auriculari, occultarum scientiarum cognitionem, acutum ingenium atq; mirabile. In indice, magnam in rebus gerendis prudentiã atq; scientiam. In procondylis, lineæ felices significant studia rerum, & res externas. Malè positæ, uitia & euentus externos, ut fures in auriculari & uulnera: sic benè positæ filios, filiasq;. Rectæ masculinum genus, quòd perfectius est: obliquæ fœmininum, quod infirmius.

Benè disposita signa plerunq; sunt, quæ æqualitatẽ quandam seruant, ut stellæ, cruces, parallelæ, trianguli, quadranguli, scuta. In omnibus cõsideretur locus, & quod decorem seruent, ut ex lineis coloratis, continuis, & benè profundis, rectis, & nõ impeditis sint constituta. Mala signa offendũt, sed non destruunt, nisi cùm malè & contra naturam affecta fuerint. Sunt etiam in manu quas uocant positiones, sursum uersus digitos, deorsum ad carpum. Dextrum ad thenar, sinistrũ Hypothenar. Ante, in uola: retro in dorso manus: ubi uis modica lineis præterquã in metacondylo pollicis. Ibi Φ signum, suffocationẽ laqueo, uel aqua significat. Bona signa.

Sunt

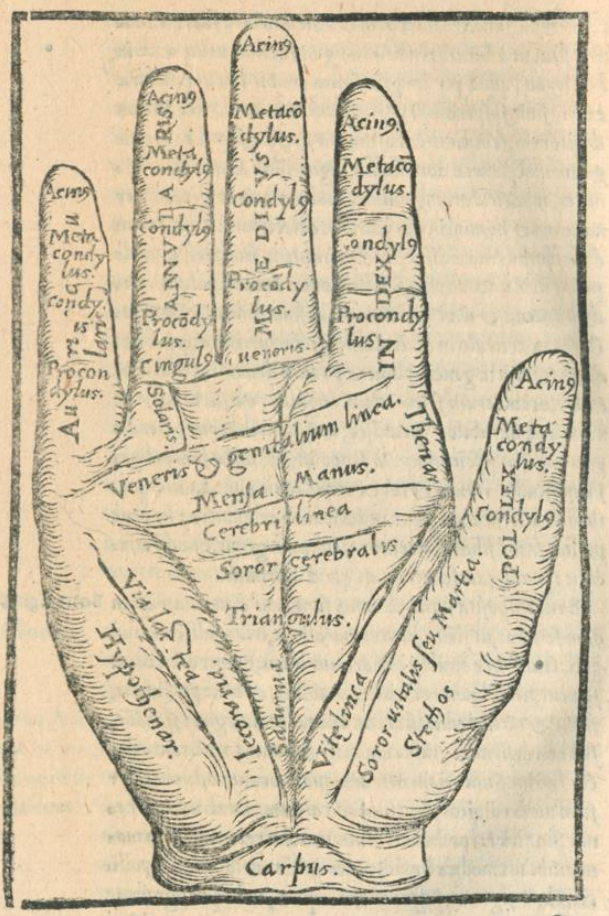
Acinꝰ
Metacondylus.
Condylꝰ
Procondylus.
Cingulꝰ
Solaris.
Acinꝰ
Metacondylus.
Condylꝰ
Procondylus.
Cingulꝰ
Acinꝰ
Metacondylus.
Condylꝰ
Procondylus.
Acinꝰ
Metacondylus.
Condylꝰ
Veneris & genitalium linea.
Thenar.
Mensa.
Manus.
Cerebri linea
Soror cerebralis
Triangulus.
Via lactea
Hypothenar.
Saturnia
Vitelinea
Soror uitalis seu Martia.
Stethos
Carpus.

Sunt

Sunt in unguibus signa alba, nigra, alteriusq; coloris. Hæc cûm abundant, uarias & inanes spes, aut metus significant. In radice unguium futura, in medio præsentia, in summo quæ iam euanescunt. Alba bonas spes, nigra metus & detrimẽta, insidiasq;: rubra, rariora sunt, namq; & iniuriam significant. Euentum sortiuntur iuxta ætatem & potentiam hominis, & efficaciam illius. Si quasi stella sit & magna & euidens, magnum est quod paratur aut expectatur. Puncta autem profunda aliquid decernunt: in pollice, honores & itinera: in indice lucrum: in medio studium cum labore: in annulari inuentionem: in auriculari contemplationem & literarum studia. Sunt & amores, & uoluptates. Vbi non adsit spes, effectus expectare oportet. Inest & lineis quoddam proprium, quòd trinam dimensionẽ uocant. Cũm quasi æqualiter in tres partes linea diuiditur. Hoc enim robur uirtutis formantis indicat. Sorores uim principalium adiuuant, maximè uerò Saturnia suam uitalem: unde Saturniam quidam prosperitatis appellarunt. ♄ Hoc signum, quo etiam Saturnum significamus, infelicissimum ubiq; habetur, & χ litera Græca, & craticulæ, & faces, & omnia signa anormala, & circuli præsertim diuisi: & signa fracta non continua, impeditaq; parum boni pollicentur.

Vnguiũ maculæ quid significent.

Signa mala

Oriuntur & lineæ nouæ, & signa noua, nouos successus significantia. Generaliter autem si dum oriuntur, aut alia ratione cognoueris illa ascendere, ad dextramq; tendere, bonum significant: si contrarium, malum: lineæ capillis similes, plerunq; malum portendunt.

Principales lineæ trina cũ dimensione, loco suo, rectæ, non impeditæ, profundæ, cûm ramis sursum & ad dextram tendentibus, coloratæ, cûm sororibus suis, in loco bene disposito, robur membri & propriæ functionis significant: obliquæ,

Linearum qualitas quid significet.

obliquæ, exiles, pallidæ, imbecillitatem.

Lineæ plures fiunt eris, ob cutis tenuitatem: senibus autem, ob illius siccitatem. Quamobrem dicet quispiam, quomodo lineæ negotia significare poterunt, cùm non magis abundent, quàm ea ætate qua nihil agitur? Dicendum est igitur, quòd in pueris futura prædicunt, sed ob id sunt exiles: in senibus uerò præterita, ob id obsoletæ et minimè profundæ, ut literæ caducæ. Igitur lineæ nõ profundæ & quasi euanescentes, præterita significant: subtiles, futura: fractæ autem, quæ tamen cõtinuæ sunt, magnos excessus & casus: quæ uerò intercisæ, impedimenta: non continuæ, sed deficientes, imbecillitatem ac defectum eius uirtutis quæ per lineam significatur. Obliquæ, malam temperiem membri & functionem uitiosam, non debilem ostendunt. Pallor effectum distare significat. Præcipuè ad præterita pertinet. Nudæ & sine sororibus, si latæ & profundæ fuerint, robur, sed solitarium & sine auxilijs, significant. Cuius locus unus omninò est lineis plenus, extuberans, amplusq; ac coloratus, is functiones ac fortunam, & mores habebit ei loco conuenientes: contraria ratione, si locus aliquis quasi incultus sit, & omninò asper.

Vulnerũ & corporis partibus signa.

Thenar ignis pericula nuntiat, ut hypothenar aquæ. Vt enim manus totum corpus, ita & pollex quasi totam manũ refert. Suprema pars superiorem partem, infima inferiorem. Itaq; & lineæ inter indicem, & medium crassæ rubentesq;, uulnera in capite significant, si ad thenarum tendant: in pectore autem, si ad mediũ. Inter medium autem & annularem, si uersus indicem, in humeris: si uersus annularem, iuxta manus. Inter annularem & auricularem ad dextram tendentes ramices, & uulnera renum, & coxarum: si ad sinistram, in suris & iuxta pedes.

Princi-

Principales deficientes præter iecorariam, aut coëuntes præter rationem, ut uenerea cum cerebri linea, aut ualde loco motæ, magnos casus & repentinas etiam mortes nuntiant. Saturnia uerò, si ad radicem medij digiti peruenat, magnas ærumnas & in carceribus mortem præsagit.

Consentientia quoq; obseruabis, furtum & suspendiũ. Temeritatem & uiolentam mortem. Intemperatum & morbosum, lusorem, gulosum & meretricibus deditum ac pauperem, latronem, aut homicidam & capite plectendũ. Hæreticum aut adulterinæ monetæ fabricatorem, aut pediconem, & cremandum. Segnem & contemptum, loquacem & odiosum multis. Iracundum & præcipitem: & si habuerit signa mortis ex ueneno, & febre acuta, morietur ex peste. Et si ex morbo intestinorum, & sanguinis profluuio ex dysenteria. Difficile enim est causam absq; effectu inuenire, multo difficilius effectum sine causa.

Cùm uerò (ut dixi) multa superueniãt signa, non est necessarium deficiente signo periculum deesse. Sed & ex incrementi signorum uelocitate, tempus futuræ rei satis exquisitè coniectari licet. Præuenientibus igitur malis ac morte, alia mala & bona quæ significabãtur, præuertuntur. Vt non omninò tutum sit, uel polliceri, uel negare, futurũ esse aliquid. Verũtamen plerumq; contingit, ut & futurorũ, & non futurorum cognitio habeatur. Hæc enim ars ut & reliquæ diuinatoriæ, mediæ sunt inter fortuita ac necessaria.

Ex signis autem bonis est litera B. *Sed* C *&* D *sunt anci pites, quãdoq; optimæ, quãdoq; aũt pessimæ. Mõtes in radice digitorum plani, infelices nuntiant. Iidẽ rotundi pulchri absq; fossicula fortunatos, sed qui multa de se pollicẽtur & tumidos. Si utrũq; adsit & bene posita sint, felices, prudẽtes atq; hũanos facit. Valles ingeniũ, mõtes fortunã significãt.*

Digitorũ radices quid significent.

Quædam

Propria q̃dam signa.

Quædam etiam sunt propria signa, uelut o plerisq; in locis detrimenta oculi ostẽdit: linea cerebri bifida claudos. Vitalis iuxta carpũ lata, & auricularis non attingens iuncturam supremam annularis, spurios fermè semper declarat. Iecoraria discontinua & malè constituta, & Saturnia obliqua in mensa manus ac bifida, uel duæ lineæ ex concauo manus ascendentes ad mensam obliquæ, morbum Gallicum nuntiant. Linearum principalium non naturalium, cingulus Veneris cùm transeat per Saturni spatium pessimus est circa mores. Non enim solùm agere & pati nephanda significat, sed facit mastrubatores, irrumatores, fellatores, cùm bestijs cõcuntes, ingenium quoq; rude, & naturam ab omni disciplina alienam. Est enim mixtio ex Venere malè posita atq; Saturno, sicut uitalis soror in monte pollicis & ipsa Martem cum uitali miscet. Significat autem immoderantiam & feruorem libidinis. Soror cerebralis rarius inuenitur cæteris, adeò ut non mereatur principalis linea dici. Cũm igitur naturalis non sit, si fiat, imbecillitatem significat: quoniam est ac si lignum per longum diuidatur: aut enim inæqualitatem materiæ significat, si tenuis fuerit: aut abundantiam, si crassa. Volunt quidã hanc qualiscunq; sit, hæreditatem significare.

Exoritur à cerebri linea alia quæ ad radicem & imum medij digiti pertingit, quam quidam Saturniam putant, cùm sit linea calamitatum, inopiæ, exilij, carceris, laborũ, persecutionum.

Lineas nõ ex rugis fieri.

Cùm uerò in senecta oriantur lineæ, ut dictum est, dubitatio duplex emergit: prima, quia ex rugis fieri uidentur, non ab astris: & quoniam cùm non præfuerint, nihil potuerunt significare. Sed ueritas est quòd tales lineæ quibus effectus non succedunt, non fiunt, sed antea cùm fuissent, labo-

ribus

ribus delituerant. Rugas autem non esse, consensus cum genituris ostendit. Et (ut dixi) nouarũ linearum, signorumq; ortus, declarat à rugis eas non fieri. Plerunq; tamen cum illis sunt. In pueris etiam, in quibus minùs est rugarum, plus tamen est linearum. Aristoteles quoq; tres lineas longas, dixit signum esse longitudinis uitæ. Non igitur ob rugas solùm fiunt, nisi rugosos uiuaciores esse dicamus. Sed cur non quatuor dixit? Prætermisisse iecorariam uisus est. Quòd ea in loco pingui, & absq; rugis raro sit, ut aliæ, manifesta, continua, atq; profunda. Aristotelis locus explicatur.

Angulus autem, qui ab illa & uitali conficitur iuxta carpum, sinister dicitur, qui paulò minor recto esse debet: Qui à iecoraria & cerebri dexter, qui ad unguem rectus sit, oportet, & è directo spatij interiacentis annularem, & auricularem. Qui uerò à cordis linea & cerebri fit, supremus appellatur. Debetq; esse inter spatium medij, & indicis, uel sub ipso indice: interq; montes indicis, ac pollicis in thenaro. Quicunq; horũ disiunctus fuerit maximè supremus, malos mores, inconstantiam animi, & infidelitatem significat, ad ludumq; propensionem. Sed hîc ex his, quæ ab Euclide sunt demonstrata, acutissimus esse debet: si latior sit, obtusius, tardiusq; ingenium significat: si ascẽderit ad montem Iouis, aut è directo medij digiti fiat, imbecillitatẽ ingenij, & cerebrum debile, & humilem animum, abiectumq; decernit. Alij anguli obtusi, prodigalitatem, in quibus non oportet causis declarãt, atq; auaritiam, qui iusto sunt acutiores, similiter, & inconstantiam, & tarditatem, ut acutiores præcipitis consilij hominem & uafrum, ut latiores rursus stuporem. Sinister in rebus gerendis, supremus in studijs. Trianguli significata.

Non ignoro Bartholomeum Cochlitem Bononiensem

patritium, Tricassum Cæsariensem Mantuanum, Indaginem, Coruum, Albertum, Conciliatorem, atque alios chiromanticos, tribuisse pollicem Veneri, minimum Mercurio, triangulum Marti: sed Antiochus Cæsenates rectiùs sensit, quoniam cùm Ptolemæi principijs astronomicis consentit. Neque enim Venus ullo modo cum morte publica consentire potest, neque multò minùs cum ea, quæ ab igne fit. At Mars non solùm concubitus illicitos, sed etiam maximè significare solet. Ita Venus largitrix est ingenij, filiorum, uxorum: non potest Mercurius uxorum, & filiorum perpetuus autor esse. Mercurius in trigono, ingenium significat. Idem malè dispositus fures facit, & suspendia decernit. Causa huius erroris fuit autoritas maiorum, cùm tamen libri illis falsò tribuantur, ut Ptolemæo. Qui uerò secuti sunt, ignari bonarũ literarum fuére, solis experimẽtis innitentes: sed res tamen ipsa luce clarior existit.

Ergo his cognitis, ingenium à trianguli natura, locoq; Veneris, & prædominantis planetæ, loco lunæ & triangulo eum scire non licet: nisi quòd præter locum lunæ quilibet alius ingenij qualitatem significare potest. Atq; in hoc, cerebri lineam diligenter obserua. Valetudinem ex uitali, uenerea & iecoraria coniectaberis. Venerea capillaris, morbos adeò significat, ut Tricassus testetur se, cùm habeat cæteras principales benè dispositas, & hac sola cùm ageret trigesimumquartum annum uigintitres ægritudines habuisse. Idem dixit, sororem lineæ cerebri nunquam uidisse. Oculorum dispositionem uitalis, cerebriq; linea, hypothenariq; decernunt. Si enim in his locis ⊙ cum puncto, uel sine etiam fuerit, oculi detrimenta significat. Linea cerebri longior, & in sinistra parte fracta, morbum ex destillatione quasi perpetua significat, ut mihi in utraque

que manu: sed in sinistra ea linea rectior est, æqualior, & non discontinua. Saturnia in mensa manus diuisa linea quadam, iter significat pro lineæ magnitudine. Memini duas tales habuisse in sinistra, & unam in dextra magnam, quæ perfecto itinere euanuit, de quo miratus sum, reliquis remanentibus. Est etiam mihi uenerea tendens, & diuidens tuberculum Iouis, quam diuidit uitalis: ad radicem tamen digiti non attingit, sed crucem facit, quæ in puncto sectionis à linea diuiditur, tendente à mensali ad lineam cerebri, quã fermè attingit. Hanc constitutionem nemo ad hanc usq; diem potuit explicare quid significaret, cùm multi dicant minari attonitum morbum, sed iam quatuordecim annis hoc signum in manu mea clarissimum extitit: nec tamen ab hoc genere morbi sum tentatus. Vitalis etiam ramo dextro cum cerebri linea facit hanc figuram admodum longam, XXXXXXXXX, quæ lusores solet significare. & quoq; litera est in thenaro, significans animi feruorem quendam. In omnibus iuncturis digitorum lineæ sunt. Saturnia profunda cum trina dimensione recta. A mensali linea profunda oriens, medium Saturni montem, qui altior est, pulcherq; diuidit, sed digiti iuncturam non tangit. Enata est mihi nuper cùm compleam annum quinquagesimum secundum ætatis soror uitalis in pollicis monte longissima, sed non continua, uerùm pluribus lineis breuioribus continuata.

Lineas coniunctas initium à coniunctione habere uerisimile est, ni aliud obstiterit. In ortu quoq; lineæ plerunq; sunt rubicundiores, profundiores, & latiores, quia diutius iam ortæ ante partes illæ factæ sunt euidentiores. Vt uerò pallere cœperint, in ortu sunt pallidiores.

Vngues lucidi ingenium declarant. Manus benè com-

posita aptum ad artificia: robustum autem magna atq; iuncturis firmis, ut laxis imbecillem. Manus quæ retrò flectitur, mollem aut rapacem. Procondylos indicis tumens, & pulcher, robur iecoris indicat. Quod est supra thenarum exterius exile, tabificum proculdubiò, aut elephanticum declarat. Cætera non ex arte ulla disci possunt, aut ratione: sed ex longo usu, uelut gemmarum cognitio, & aliorum obseruatione habentur.

Omisimus autem plura, uelut uiam combustam, quæ est linea orta à uitæ linea, & ad spacium inter indicem, & medium delata, quæ periculum ignis decernit, & magnas ærumnas.

Cingulus autem Orionis ab initio uitalis lineæ ad hypothenar extenditur, & significat abundantiam humidi, periculaq; submersionis. In omnibus uitat scire causam, ueluti, quòd spurijs (ut dictum est) auricularis ad supremam annularis iuncturam non attingit, quoniam imbecillem generationem significat. Ob id ergo neque in septimestribus, nec in gemellis, utrinque enim generatio imperfecta: his quidem ob locum & nutrimentum imminutum, illis ob tempus.

Mensura uerò linearum naturalis est: uitalis duodecim continet latitudines unguis minimi digiti in summitate. Cerebri linea, Saturnia, & combusta uia, in tres partes æquas diuiditur. Mensalis, cerebri lineæ æqualis esse debet, & utraque iecorariæ sesquialtera: ipsa autem iecoraria, tertia uitalis pars esse debet. Saturnia, cum uitali oriri, & ad mensalem finiri.

STRI-